Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Library of Congress)

VIỆT NAM CỘNG HÒA NĂM THỨ 4 — NGÀY THỨ NĂM 4-9 1958

NGÔN-LUẬN

NHẬT BÁO THÔNG-TIN NHI LUẬN

Năm thứ 5 số 1095 — Giá 2 đồng — Ngoài Nam Phần 3 đồng

Ngày 21 tháng Bảy (Âm lịch) — Chủ Nhiệm và Chủ Bút: HỒ-ANH

ĐIỆN THOẠI 22.763 — HỘP THƯ SỐ : 543 — TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ 126 ĐƯỜNG LÊ-LAI SÀI-GÒN

QUAN-ĐIỂM

Vấn đề viện trợ kinh tế (II)

Trong số báo hôm qua, chúng tôi đã kê khai hai khuynh hướng về vấn đề viện trợ, tóm tắt lại thì toàn bộ vấn đề có thể thu gọn trong câu hỏi : *Thu hẹp hay tăng gia viện trợ ?*

Trước hết chúng ta hãy xét những lý lẽ của phe muốn thu hẹp. Theo ý họ thì « Dân chúng những miền dù là rất hậu lai đều có thể chịu đựng nổi gánh nặng phát triển nền kinh tế của xứ họ, nếu họ có những phương tiện tài chính đầy đủ. Có tiếp tục viện trợ cho dân chúng những miền nào tức là tỏ lòng cho họ xử dụng viện trợ một cách hoang phí ».

Phe chủ trương thu hẹp viện trợ đưa ra chương trình :

— Cho vay rồi thu dần vốn về, chứ không « cho không » như trước nữa.

— Hô hào các nước tư bản chia sẻ với Mỹ nhiệm vụ chống tiền cho các quốc gia nghèo vay.

— Khuyến khích tư bản các nước tiến tiến hơn vốn tại các nước hậu tiến.

Nhận định của phe này rất hữu lý. Xưa kia, thời các vua chúa, dân ta xây đắp đài cung điện ngày ngà cho Hoàng gia, đắp đê, mở đường, làm đường, kiến thiết lăng mồ, đều là do dân chúng lự lực cánh thân cả ; một một chính quyền thu thuế đã chi dụng, một khác bắt dân mang cơm nhà đi dân công, đóng góp vào công cuộc phát triển công đồng và gây dựng hạ tầng cơ sở kinh tế quốc gia. Nhận định này hữu lý thì rất hữu lý nhưng có phù hợp với hiện tình xã hội của những nước tân khai nữa hay không ? Đứng trên cương vị người dân của một nước nhược tiểu, chúng tôi thấy rằng dù muốn dù không thì cái mực sống cao tại các nước dân chủ tự do đã làm áp lực rất mạnh đến đời sống của chúng tôi. Văn minh vật chất tiến nhanh, một vài nhu cầu trước kia ông cha chúng tôi không biết, ngày nay đã trở nên cần thiết đối với chúng tôi đến mức, thiếu chúng, chúng tôi cảm thấy như rất thả điện. Vì thế nên sự đã dành tiền gởi vốn bản xứ là chuyện rất khó khăn. Thêm nữa dân chúng tại các nước hậu tiến chưa hề làm quen với tính thân kinh doanh tư bản, nên không có thói quen xử dụng những lá tiền gửi trên ngân hàng, trả tiền bằng ngân phiếu,

(Xem tiếp trang 4)

12 TÀU CHIẾN CỘNG BỊ ĐÁNH CHÌM

CÓ VẤN NGA TRỰC TIẾP CHỈ HUY MẶT TRẬN

TRUNG CỘNG *cố gắng cố lập* KIM-MÔN

ANH BĂN KHOĂN CHƯA BIẾT đối phó với tình hình RA SAO

MỸ LÊN TIẾNG KHUYÊN TRUNG-CỘNG

KHÔNG NÊN PHÁ HOẠI HÒA BÌNH Ở VÙNG ĐÀI-LOAN

12 phóng ngư lái Trung Cộng bị đánh chìm

ĐÀI BẮC (AFP)— Nguồn tin từ Đài bắc cho biết rằng trong đêm 1-9, Trung cộng đã tổ chức một cuộc hành binh quan trọng đầu tiên nhằm mục đích chặn đường liên lạc hàng hải giữa đảo Kim môn và Đài loan.

Theo những tin tức của bộ quốc phòng Trung Hoa Dân Quốc, cuộc hành binh của Trung cộng thất bại, 12 vòng 4 chiến hạm Trung hoa Dân quốc bị tấn công, có 3 chiếc không bị liên lụy gì, còn một chiếc thì tự bị hư hỏng nhưng vẫn trở về căn cứ.

Văn theo thông cáo bộ quốc phòng Đài bắc có 12 tiếu hạm phóng ngư lôi của Trung cộng tham gia cuộc hành binh này đã bị đánh chìm.

Mặt khác, hồi sáng 2-9, phóc đội Trung cộng đã oanh tạc Kim môn mạnh mẽ hơn 3 ngày trước, nhưng vẫn chưa kể là đã độ bằng những ngày đầu cuộc tiếu chiến tranh nầy.

Thông tin viên của Trung ương Thông Tấn xã điện từ Kim môn rằng quốc quân Trung Hoa đã tiêu diệt được nhiều giàn pháo lực Trung Cộng trên duyên hải đại lực trong những lần bắn trả.

Ngăn cản dự chiến

HƯƠNG CẢNG— Trung cộng vẫn tạo viết chuẩn bị chiến tranh ; điều động quân lính ra trấn đóng tại các vùng và các hải cảng trọng yếu như Phúc Châu, Mã Vĩ, Hạ Môn. Cấm tiu bề thường dân đi qua các vùng trên và thiết lập vùng nầy thành « cấm khu quân sự ».

Mặt khác Trung cộng cũng đã rút 10 vạn quân gồm 6 sư đoàn từ Bắc Hải để về tăng cường lực lượng vùng duyên hải.

Sáng 31-8, có tin cho hay Trung cộng đã yêu cầu Nga cung cấp thêm nhiều gấu thủy đình và chiến hạm.

Theo một nguồn tin đáng thông tin Hương Cảng cho hay thì Nga đã đem một số lớn cố vấn quân sự tới tập trung ở tỉnh Phúc Kiến, Chiết Giang, và vùng duyên hải Quảng Đông. Các cố vấn nầy đã chia nhau trách vụ trực tiếp chỉ huy quân binh Trung Cộng chống lại tác chiến.

Trung cộng đang tập nạp phục dịch các cố vấn Nga, các tay dầu lớp nấu sành nồi ở Nga đều bị trưng dụng đưa ra các căn cứ quân sự, một số lớn thông dịch viên trung

SỐ 98 *Truyện dài của HOÀI DIỆP THƯ LANG*

CHƯƠNG VIII

Hồn ma sống lại !

(Tiếp theo)

Tiếng người lao xao, tiếng bước chân khoanh khắc chợt im bẫn, vừa dung lục Hoàng Bảo cùng bọn trăng đinh Cao Lộng ngày bật tung nốt tầng đá cuối cùng, ùa vào trong hang như một làn nước vỡ bờ.

Họ gọi nhau ầm ầm :

— Tôi mù mịt chẳng nhìn thấy gì cả !

— Anh em bật hỏng ! Đốt đuốc lên :

Ánh lửa loè sáng. Tâm vẫn còn bàng hoàng từ ngoài cửa hang men theo tường đá tiến vào ngách núi hẹp chưa quá ba bước, đã thấy hai, ba, bó đuốc được đốt cháy bùng bùng. Chính tay Hoàng Bảo cầm một bó đuốc chạy đầu. Người cầm bó đuốc thứ hai chạy giữa. Bó đuốc thứ ba do Hai Xuân cầm, đi đoạn hậu.

Tâm chỉ biết tất tả chạy theo cái ánh lửa chập chờn hắt lên vách đá phía trước mặt. Ánh lửa mỗi lúc mỗi xa dần, chỉ còn thấp thoáng như một vệt sáng trăng mờ hồ. Nhưng con đường hang núi này, Tâm đã có một lần chạy qua và đi chạy qua trong một trường hợp cấp bách gần như mê hoảng. Tâm vẫn thấy mỗi bước chân đặt trên nền đá mát lạnh hình như lại đánh thức dậy trong giác quan năng một cái gì quen thuộc, không thể nhầm lẫn. Một vạn đa lấp lánh, một tiếng sỏi lăn dưới chân hay một mùi khai hăng hắc thoảng tạt trong không khí hình như đều " có một linh hồn " một cái gì sống động tưởng chừng đang chuyển tới gần nàng, trước khi nàng tới gần những vật đó !

Thực là một cảm giác kỳ lạ ! Tâm như bị mê hoặc trong con đường ăn sâu vào lòng núi — con đường ẩm thấm từ bao nhiêu lâu giữ kín những bí mật thâm thâm huyền bí như âm ty địa phủ : con đường dẫn trở lại đây huyết, thông với lòng chiếc quan tài, giữa ngôi cổ mộ !

suốt mấy ngày đem dòng đã dài như cả một cuộc đời lúc nào Tâm cũng bị ám ảnh bởi bóng tối dày đặc, bóng tối mênh mang, bóng tối ghê rợn của gian lãnh cung bưng bít của những khúc hầm đá hun hút, của hầm mộ ngăn chặt tự ngàn đời, bóng tối của lòng huyệt, bóng tối của hai hố mặt người chết ! cho đến bây giờ, Tâm lại thấy mình loanh quanh giữa hầu không khí u u minh minh của hang đá kín mít : Tâm thoáng có ý nghĩ kỳ khôi rằng mình không còn là người của trần gian thế.. Hình như Tâm đã chết đi đời kiếp nào ! linh hồn nàng đã lạc lỏng mãi dưới địa phủ, âm ty, và bây giờ Tâm cũng chỉ là một vong hồn đang bị một ma lực gì huyền hoặc dẫn trở về âm ty, địa phủ !

Khoảng thời gian thoát khỏi hầm mộ chạy ra ánh sáng ngoài trời rộng — quãng thời gian theo người thám tử chạy lên ngọn núi cao rồi lại xuống núi, rồi gặp Hoàng Bảo, rồi lạc giữa cuộc xô xát trời bời, rồi sa vào bàn tay tên ác quỷ rồi bỗng đặt bước tới đây, quãng thời gian đó qua đi nhanh chóng quá, đến nỗi Tâm ngờ như không phải là sự thật !

Có lẽ chỉ là một giấc mê ! giấc mê hồi sinh con huyền tượng dầm mình trong ánh sáng trần gian ! tất cả chỉ một ảo ảnh ! Một ảo ảnh ngắn ngủi quá !

Cuộc chạy ra ngoài trời với người thám tử chỉ là một giấc mê ! ánh sáng chan hòa trước mắt Tâm, ánh sáng quay cuồng trong những phút giây sống sốt rồi vụt nhoà đi lục nào không biết, để rồi lại nhường chỗ cho bóng tối đằng đặc của đêm vô tận.

Đó là cảm giác đột nổi đậy, ngoài ý thức người thiếu nữ. Và đó chính là hiệu lực thôi miên lạ lùng của không khí ngôi cổ mộ ! Một hiệu lực thôi miên và huyền hoặc, khiến cho người đang sống tưởng mình là một hồn ma ! Nhưng đây chưa phải là điều quái dị. Tâm sẽ còn được chứng kiến ở đây nhiều hiện tượng dị thường hơn nữa !

Bọn Hoàng Bảo vượt lên trước Tâm đã khá xa, Tâm vẫn còn nhìn thấy ánh sáng hư ảo của ngọn đuốc cuối cùng, và Tâm vẫn còn nghe thấy tiếng bước chân rào rào lẫn tiếng người ơi ới. Bỗng dưng con đường hầm như hẹp lại hai bàn tay người thiếu nữ chạm vào hai bên vách đá đều tâm tấp, đồng thời gót chân nàng cũng vừa đặt lên một nền đá lát phẳng lì, trơn nhẵn : Tâm biết ngay hang núi tới đây bắt đầu tiếp liền với quãng đường hầm nhân tạo. Quả vài chục bước nữa, Tâm sẽ lại có thể chui từ dây chiếc quan tài bằng đá lên giữa lòng ngôi cổ mộ.

Bất giác nàng chạy rảo bước thêm.

Thình lình từ phía trước vang lên những tiếng hò hét thịnh nộ !

— Nghền lỗi rồi ! cửa hầm nay thông tới đâu thế này ?

Tiếng Hoàng Bảo sang sảng :

Lui xuống hết ! Hai cây gỗ lục nay đâu ? Anh em bắt tay vào thực hết sức mạnh đẩy cây lên ! Soi đuốc lại đây !

Những tiếng « thình thình » như rung chuyển ngay trên đầu Tâm. Người thiếu nữ bàng hoàng tới. Những bóng người chen chúc lỉ nhỏ như chống chất lên nhau cuối một góc hành lang hẹp tưa hũ nút.

Hơi lửa hắt nóng cả mặt Tâm.

(CÒN NỮA)

SỐ 150 *Truyện dài của VI RẰNG và VĂN LÂM*

CHƯƠNG XI

Tôi giết Trần-Đạt

(Tiếp theo)

Ở tiền cảnh thời gian không đếm bằng lịch. Ở hạ giới của em, thời gian phải tính bằng sự xé địch của bóng mặt trời. Vì thế mà sự yêu đương của người hạ giới khác nợi tiên cảnh.

Tôi nắm tay Tha La mà hỏi :

— Nhưng ở đây anh không nhận được thời gian.

Tha La cười :

— Thời gian giữa chúng ta vẫn trôi đấy chứ. Nãy nhé hôm nay là đúng 6 ngày tư khi anh bước chân vào đây.

Tôi hỏi :

— Trong thời gian 6 ngày ấy, chúng ta không làm được việc gì ích lợi cả.

Tha La nhìn lên trăn nhà, rồi đáp có vẻ miễn cưỡng :

— Có chứ, trong khi chúng ta ở đây thì mọi công việc quan trọng đều được sắp đặt cả.

Tôi hỏi :

— Việc quan trọng ấy có liên hệ gì tới anh không ?

Tha La ôm choàng lấy tôi mà nói :

— Em đã nghĩ đến anh nhiều. Nhưng chỉ vì câu chuyện Trần Đạt giải quyết chưa xong mà anh chưa có thể ra mắt công chúng ben cạnh em được.

Tôi ngạc nhiên hỏi :

— Chuyện của Trần Đạt mà quan hệ đến thế kia a ?

Tha La thở dài :

— Chuyện của Trần Đạt liên quan tới uy tín của em. Nếu không vì anh thì câu chuyện ấy đã giải quyết xong từ lâu

— Em cũng nên vì anh mà bỏ qua câu chuyện này.

Dẫu sao Trần Đạt cũng là một nhân tài. Em không nên vì chuyện nhỏ mà quên việc lớn.

Tha La đáp chậm rãi :

— Chính vì đã nghĩ nhiều đến chuyện ấy mà em chịu cho Trần Đạt mang chứ. Nhưng nếu anh vì bạn vì em thì phải tìm cách giải quyết cho xong.

— Anh sẽ giải quyết bằng cách gặp riêng Trần Đạt.

Tôi vui mừng nói :

— Anh có thể gặp Trần Đạt được ngay chứ ?

Tha La lắc đầu :

— Anh là thế, nhưng anh chưa gặp ngay được vì một lẽ riêng.

Tôi lo ngại hỏi :

— Trần Đạt đau à, hay em ra lệnh trả tù hắn.

Tha La mỉm cười :

— Em không có cái thói giải quyết sự việc bằng cách ấy đâu ? Nhưng em chưa muốn anh gặp là vì em muốn trước khi gặp Trần Đạt anh phải là đấng viên chính thức của Tha La

Tôi lạnh người. Trong ánh sáng mờ mờ tôi nắm chặt tay Tha La mà nói :

— Em có thấy một cuộc đối thoại giữa anh và Trần Đạt trong hoàn cảnh như thế có gây ra khó khăn không ?

Tha La gục đầu vào vai tôi mà thổn thức :

Em muốn cho mọi việc đều diễn khoát hoặc là mất hẳn mà được anh. Hoặc là anh sẽ chết nhưng chết trước mặt em, và tự tay em giết anh. Em không muốn anh chết vì tay một kẻ khác khi em đã trao thân và linh hồn cho anh.

Tôi cười trong lòng tôi, quàng tay qua mình Tha La mà bảo :

— Em giết anh thật sao ?

Rồi nửa đùa, nửa thật, tôi ghì lấy Tha La, mà nói :

— Nếu cần phải giết em thì anh cũng muốn tự tay anh giết em.

Tha La cầm tay tôi để vào cái cổ trắng ngần mà nói :

— Có giết thì giết ngay đi... nếu không em giết anh.

Mặc dầu chỉ là một câu nói đùa nhưng câu nói đùa ấy ở miệng một người đàn bà như Tha La có thể nen một câu nói thật. Nếu kẻ về sức vóc thì tôi có thể hạ ngay Tha La trong lúc ấy. Nhưng hạ xong Tha La thì tôi sẽ đi đâu ? Đó là một điều khó khăn đã khiến cho tôi mấy lần toan chồm lên và siết chặt cái cổ thon thon ấy vào giữa hai bàn tay tôi. Nhưng việc giết Tha La đã có quan hệ cũng không phải là phương sách kiến hiệu để phá vỡ cơ đồ của Tha La. Chắc anh sẽ lấy làm ngạc nhiên khi thấy tôi kể mài câu chuyện đùa bỡn với Tha La. Nhưng anh sẽ không trách tôi nếu anh hiểu rằng trong sáu ngày gần Tha La tôi đã me nhiều hơn tính. Vì kế hoạch chung, vì hạnh phúc của những người đồng loại mà tôi đã chấp nhận một trò chơi nguy hiểm, Biết trước tất cả sức quyến rũ lợi hại của Tha La mà tôi vẫn dấn mình vào, để rồi khi hết mê, thì vội vàng sống cho hết những phút tình. Tôi nuôi hy vọng là sẽ chịu đựng trọn vẹn cho đến hết ngày thử bậy.

Tôi đã lợi dụng triệt để một phút mê yếu của Tha La để tìm biết những điều muốn biết.

(CÒN NỮA)

(Tiếp theo trang 3)

hắt ngả chú xuống mấy lần, chú phải bám chặt lấy thành ghế bố. Chú cũng sợ, nhưng hết to ;

— Làm cái gì thế ! Để cho người ta ngủ nào Thức khuya mai tàu đâm vào nhau bây giờ !

Chú vừa nói dứt thì ghế dừng. Trước nó để theo chiều dọc sát tường, nay đã quay ngang !

Hân ngẩt lời :

— Chú vẫn tỉnh ?

— Vẫn tỉnh, còn nhìn thấy đèn cháy, nhìn thấy khoá vẫn còn ở cửa, và nhìn thấy cả chiếc giường quay ngang !

Một cơn gió rét thổi vào lạnh buốt. Hân run run đi khoá cửa.

Chú tối mím cười. Tôi nhìn thấy đôi mắt chú tôi ánh lên những nét tinh nghịch.

Chú tôi tuy nhiều tuổi, nhưng vẫn còn nhiều thanh niên tính lắm.

Chú tôi nói tiếp :

— Thế rồi chú la ầm lên : 'Không để người ta ngủ à ?' Ông dậy ông đánh bây giờ !' Rồi tuy sợ, nhưng đù mình chết hay chưa chết, chú vẫn phải ngủ và ngủ luôn. Sáng sau dậy thấy ghế bố đã quay lại như cũ. Rồi tối sau, tuy không quay giường nhưng tối có những tiếng dân hắt nhộn nhịp ở sau ga chú tôi chỉ ở ngay cánh cửa sổ này này. Thế rồi, càng về khuya, chúng càng 'hợp ca' và 'hòa ca' và 'nhảy tấu' từ Thinh thoảng lại nổi lên một bài nào nè ai oán đến thương tâm Chú lại ngủ như thường. Những đêm sau, không nghe thất tiếng đàn hát, chỉ nói chơi : ' Hát lên cho vui tí bỏ 1», tức thì có tiếng đàn hát như đêm trước.

Khuê ngài lời :

— Sao chú không bò ra xem chăng làm gì ?

— Cháu có dám ra xem không ? Chú thì chịu. Một lần khác, một đêm đang ngủ, chú bỗng thấy ông Hiếu, ông bé ghi ở ga này ấy mà, chạy như bay vào gầm ghế chú, kêu ầm lên : có ma ! có ma !. Chú lôi lão tẻ dậy, mình mẩy tái mét, chân tay run lập cập, răng va vào nhau ầm ầm đốp ! Lão Hiếu bây giờ vẫn còn sợ ma, nhất là ma Eo gió !

— Thế bây giờ không còn chứ chú ? Hân hỏi.

— Không còn, nhưng cái đó còn tùy ! Biết sao được, nhưng gần một năm nay không thấy có sự gì xảy ra cả.

— Tại sao ga này lại lắm ma thế chú ?

— Nghe người ta nói thì ở sau ga này, bên cửa sổ này, cháu nhìn ra tì có thấy gì không ? Những mồ đất phải không ? Đó là mồ những linh Pháp bị quân Nhật giết hồi 'Đảo chính Nhật ! Chỗ này là nơi xử bắn. Mười mấy người thì phải. Rồi ở kho cũng có lắm ma. Việt Minh ở đó bị Pháp giết cũng nhiều ,

— Chú... Hân lắp bắp.

— Cháu sợ à ?

— Khô... ông

— Không, bây giờ thì không có. Người ta làm miếu thờ rồi, hết rồi ! Chú còn biết và gặp nhiều chuyện về ma nữa như ở ga Trạm-Hành, ga Đa-Thọ nữa Như ma Eo Gió thì ghê hơn cả.

Khuê từ nay đến giờ hơi tin là có ma hỏi :

— Chú nói chuyện, à, cái nhau với ma, ly nhỉ ?

Có tiếng gõ cửa gấp. Hân hơi run. Khuê không nói gì. Kim đã ngủ. Chú tôi cười :

— Lão Hỉ dậy, ông ta rủ chú đi săn đêm

Cửa mở một người to béo bước vào :

— Chào bố ! Đi chứ ? Ai ma đông thế kia ?

— À các cháu mới xuống chơi.

— Tiện quá nhỉ ? Có người coi nhà, thôi đi thì vừa. Các cháu ở nhà nhé

Chú tôi mặc quần áo săn và cười nói :

— Các cháu ở nhà bốn giờ sáng mai chú mang thịt nai về. Thịt nai ngon lắm, mềm và thơm, thơm hơn thịt bò nhiều.

Hân lo ngại nhìn chú.

Chú tôi cũng ông bạn đi ra. Hân chạy vội ra khóa cửa chặt.

Chúng tôi đi ngủ.

Trong phòng mờ mờ sáng, một cây đèn bão nhỏ để ở góc phòng.

Ba người nằm trong chăn chùm kín chỉ thò đầu.

Khuê gọi chuyện :

— Hân nhỉ, mày có tin có ma không ?

— Nhưng thôi, nói chuyện mà tao sợ lắm !

— Hèn chưa ? Tao mà gặp tao đánh chết ma ngay.

— Thôi con xin ông !

Sao mày run thế ?

— Ừ run !

Gian phòng vắng lặng. Kim vẫn ngáy đều. Ngoài kia gió lạnh thổi vù vù, vu vút qua những cây thông đều đều một giọng nhạc buồn não nề, làm tăng vẻ u tịch của một ga nhỏ lạnh lẽo. Hân bỗng nghĩ đến những năm mồ bên cạnh giường chỉ cách 1 bức tường.

Hân run run hơn. Trời bỗng nổi gió to, gió lọt qua khe cửa lạnh buốt thấu xương.

Chiếc đèn bão hết dầu nhỏ dần, nhỏ dần, bập bùng mấy lần chốt rồi tắt tụi.

Cả nhà ga như chìm vào trong bóng tối dầy đặc và bất tận.

Bất giác, Hân kéo chăn chùm kín đầu, Khuê cũng làm theo.

Gió vẫn rít từng cơn lạnh léo, qua rặng thông, sau ga, trên đồi vi vu, ù ù buồn thảm, Những năm mồ nhấp nhô sau ga, và cái hố đen sì ở kho như biến ra trước mắt Hân..

Bỗng những tiếng ' cành cạch ' lại vang lên và đồ hồi rồi tắt im.

Hân lấy chân thúc Khuê. Khuê cũng thức, mắt trợn trên và tay run run.

Mãi mãi, lâu lâu, khá lâu, tiếng ' cành cạch ' lại đồ hồi và có phần mạnh hơn.

Lần nào thì Khuê run thật Hân cũng run không kém gì Khuê. Bình tĩnh, Khuê lay Kim dậy, như để đáp lại câu nói khe khẽ của Khuê, một tiếng 'cành cạnh' lại vang lên. Kim giụi mắt và nói khẽ trong hốt hoảng :

— Gì thế ?

— Không biết, nhưng có tiếng ' cành cạch'.

Để phụ họa lời nói của Khuê, tiếng ' cành cạch ' lại vang lên đều đều

Cả ba đều hoảng sợ, Kim can đảm hết to, bắt chước lối nói của chú bạn nãy :

— Không cho người ta ngủ à ? Mai không thức được tàu đâm vào nhau thì sao ? Đã...

Kim im ngay vì tiếng 'cành cách ' lại vang to hơn hòa cùng ầm hưởng tiếng hét oang oang của Kim đang vọng lại trong phòng dợi của ga.

Kim nói thầm :

— Đèn bão ?

— Chú mang đi ? Khuê đâu rồi đánh chết nó đi ' Hân nói khẽ

Khuê ức hỏi to :

— Điên ? Đốt chết nó đi.

— Không có Biết chú đâu?

Khuê cầu la hét um lên

Tiếng 'cành cạch' im bặt.

Hân rhỏ dài và nơm nớp lo Kim ngủ lúc nào không biết. Khuê thức trắng đêm.

Mãi lúc có tiếng hàng quà rao trên sân ga, Khuê mới dám dùng dậy mở cửa.

Khuê gọi tất cả dậy ra 'nghiên cứu' tình trạng đêm qua.

Không một vết tích nào để lại

Chú đã về với một cây phong lan trong tay :

— A ! Dậy sớm nhỉ ? Có nai rồi, được một con, dạng làm thịt. Lát nữa sẽ có người mang đến.

Hân nói khẽ.

— Chú ạ, đêm qua có ma. Anh Kim phải là ấm lên nó mới thôi

Chú tôi cười :

— Làm gì cô !

Khuê chen vào kể lại đầu đuôi.

Chú tôi mỉm cười một cách bí mật.

Giờ tàu đã đến.

Xa xa vẳng lại một tiếng còi tàu dài, nghe ầm ù và não nề hơn khi đứng trước một ga xép lạnh lẽo.

Một vài phút nhộn nhịp lúc tàu đến và khi tàu rời ga, khuất sau một chỏ quặt thì ga lại hoàn toàn vắng lặng. Những hàng quà lại trở về làng và chỉ trở lại khi một chuyến tàu khác tới.

Chúng tôi theo chú tôi trở vào ga.

Hân tiu tít kể lại.

Chúng tôi đứng cửa ăn bắp và kể lại.

Chợt có tiếng ' cành cạch ' hôm qua vang lên.

Hân tái mặt, Khuê vội nhặt cái xà beng của lão Hiếu. Kim cũng cầm cái chổi.

Tiếng ' cành cạch ' vẫn vang đều trong góc phòng bàn giấy ;

— ' Cành cạch. cạch cạch, cành cạch cạch, cành cạch; cành cạch '

Chúng tôi chăm chăm tiếc vào, thận trọng, vật trong tay nắm chắc,

Chúng tôi dừng lại ! Mắt mở to ! Chú tôi bỗng cười ầm lên ! Mặt Khuê đỏ ửng. Kim cũng vậy, chỉ có Hân là vẫn run .

Trước mặt chúng tôi, trên một cái ghế ngồi, một con mèo hoang của ông xếp ga cũ. đang ngồi chồm chỗm ba chân trên ghế một chân đang giơ chân lên gãi cổ. Chiếc ghế cập kênh, chân thấp chân cao, bị đưa đi đưa lại theo ' nhịp gãi' của con mèo, phát ra một ' điệu nhạc' đều đều mà đêm qua đã làm chúng tôi sợ..

— ' cành cạch, cành cạch. canh cách, cành cạch cành cạch'.

Kim cầm chổi đập một cái ' bốp '. Con mèp đau kêu ' meo meo ' và chuyển chuyện qua cửa sổ.

Chúng tôi cười vang nhìn theo ' *con ma EO GIÓ* ' ! !

Chúng tôi còn ở lại ga Eo gió hơn ba ngày nữa nhưng những ngày còn lại không còn được gặp lại ' con ma Eo gió ' một lần nào nữa.

Hôm rời ga chúng tôi không khỏi nhớ ga Eo Gió,

Núi rừng hôm ấy sáng sủa và tươi mát hẳn bên núi rừng trùng điệp và xanh tươi !

Tàu chuyển bánh,

Chúng tôi lưu luyến nhìn lại ga Eo gió nơi đã để lại cho chúng tôi một kỷ niệm vui.

Ga nhỏ dần, nhỏ dần nhưng chúng tôi còn trông thấy bóng ông xếp ga, chú tôi một người tận tụy vì nghề nghiệp, ngày đêm giam mình nơi đèo heo hút gió.

1) Ga Bellevue ngày nay gọi là EO GIÓ hay NGOÀN MỤC ở trên đường xe lửa Tháp Chàm, Đà Lạt.

Một ngày một truyện

(Tiếp theo trang 3)

tôi vẫn thích sống. Bây giờ thì cô bỗ hẳn ý định tự tự rồi chứ.

Hướng gật đầu không nói, Tay nàng run run sờ lên chiếc cốc. Nàng ngước mắt nhìn Trần định nói điều gì Trần nói với Hướng giọng thành thực :

— Nếu cô không nghĩ ngờ gì tôi, xin mời cô tới ở nhà tôi. Nhà tôi có hai buồng riêng biệt, cô ở riêng một buồng như thế có đỡ thắc mắc. Vả lại tôi có nuôi một ả giúp việc nữa, có sẽ có người để nói chuyện khi tôi đi làm.

Hướng đắp giọng cảm động :

— Vâng, tôi xin nghe lời anh. Anh thật chu đáo.

Suốt đời tôi, tôi chưa gặp một người nào tốt như anh đây. Trần thẳng thắn đáp.

— Có gì đâu mà cô phải nói thế. Cô tới ở với tôi càng làm cho nhà thêm vui chứ sao Mọi khi nhà có mỗi hai người buồn lắm cô ạ. Nhất là những khi u già có việc phải vế quê thì tôi cảm thấy nhà trống trải ghê.

Trần dừng dậy :

— Thôi chúng ta về nhà đi.

— Vâng

Hướng thong thả bước theo Trần. Lòng nàng rối lên như tơ rối. Hướng lẩm bẩm nói một mình : «Không ngờ Trần tới đến thế. Ta không thể nào không khỏi thêm được. Ở thế mà mình cứ tưởng Trần là một kẻ không ra gì cả. Biết thế này mình đã chẳng nhận lời. Thời nhân thì không có nhà quen ở đây mình tới ở nhà chàng vài ngày cũng chẳng sao, mất gì. Rồi mình tính sau vậy ».

Hướng lặng lẽ đi bên Trần. Thình thoảng mặt nàng cau lại, Đôi mỗi đã thâm của nàng thình thoảng lại bậm vào nhau Trần vẫn đi bên nàng, chẳng hay biết gì vẻ sự bẩn khoăn của người thiếu nữ mới quen vì mối khi Trần quay lại, Hướng lại gả vờ cười nói.

o°o

Hướng tới ở nhà Trần được một tuần lễ rồi vẫn cũng từ ngày Hướng ở đây, Trần thấy đời tươi hẳn. Lâm khi chàng tưởng chính Hướng là người vợ của chàng. Hướng sẵn sóc chàng từng ly từng tý một. Trần thấy lòng dịu hẳn lại khi mỗi khi đi làm về chàng thấy Hướng ngồi đàm ghiêu bên mâm cơm để chờ chàng về cùng ăn. Mối tình đã đến với chàng bên người thiếu nữ kiều diễm và dịu dàng đó Trần thâm đem so sánh Hướng với Thủy thì chàng thấy như một trời một vực. Thủy càng kiêu căng và lẩm điều bao nhiêu thì Hướng càng khiêm tốn và thùy mị bấy nhiêu

Trần chưa dám ngỏ nỗi lòng của mình với Hướng, một phần vì chàng sợ Hướng sẽ khinh chàng vì chàng đã lợi dụng tình cảnh một người con gái đang lúc túng quẫn để chiếm trái tim, một phần nữa chàng sợ Hướng chưa yêu chàng. Đúng thế thật. Những cử chỉ và lời nói của Hướng chỉ tỏ ra rằng nàng đối với Trần như một người em gái đối với anh mà thôi, Đôi khi Hướng lại cố tránh những trường hợp có thể để cho Trần tỏ bày nỗi lòng mình. Hình như Hướng coi mối tình giữa nàng và Trần sẽ là một đại họa cho cả hai người sau này.

Cho tới một ngày khi Trần vừa về đến nhà, người u già đã vội chạy ra báo cho chàng biết Hướng đã bỏ nhà ra đi Trần cuống cuồng khi hay tin ấy Chàng nắm lấy vai u già hỏi dồn :

— Hướng đi đâu hả u ?

— Tôi không biết nữa. Cô ấy bảo rằng cứ đưa lá thư cho ông vì trong đó có ấy đã nói tỏ mọi việc.

— Đâu, thư đâu đưa cho tôi

— Ở trong ngăn kéo ấy ông ạ. Mà hình như cô Hướng còn gửi ông một gói giấy nhỏ nữa. Không biết cái gì, tôi chưa dám mở ra xem nhưng có lẽ là gói tiền.

Trần vụt trên mặt :

— Tiền, u bảo sao ?

— Vâng đúng là tiền ông ạ.

Trần chạy bay vào nhà, mở ngăn kéo lôi ra một lá thư và một gói giấy nhỏ. Chàng hấp tấp mở thư ra đọc :

« Saigon. ngày...

Anh Trần yêu mến.

Sở dĩ em bỏ ra đi vì em không muốn anh phải đau khổ. Tất cả mọi việc xảy ra đều do em dàn cảnh cả đấy anh ạ. Anh hãy mảng em đi, em thấy hối hận lắm anh ạ. Em không phải là một cô gái mồ côi cả cha lẫn mẹ, bị tình nhân bắt hủi và định lao mình xuống giòng nước. Không, em chỉ là một người gái nhảy không hơn không kém. Tại sao em đã làm thế, chắc anh sẽ rất ruột muốn biết lắm. Vâng em xin nói rõ. Em đã gặp Thủy, người vợ mà anh đã nói với em : Thủy thế lắm anh, điều đứng. Nàng muốn trả thù anh, đúng thế anh ạ. Nhưng nàng lại hèn nhát không tự tay làm việc đó, nàng nhờ đến tay em. Nàng đã trao cho em một vạn đồng với một công việc không mấy khó khăn: em tìm cách làm cho anh phải mê một em rồi em sẽ bỏ rơi anh Đối với em, một cô gái giang hồ thì công việc đó không khó khăn gì cả. Em nhận lời vì em tưởng rằng anh là một kẻ đểu giả—xin lỗi anh—theo những lời nói của Thủy. Em thấy thích thú về công việc này. Em sẽ có dịp để trả thù hành động bỉ bạc của một người đàn ông Xin lỗi anh nhé vì em đã sống đạn dí với kiếp sống của một con đĩ nên em luôn luôn có ý tưởng thù ghét đàn ông. Nhưng em đã nhầm khi em gặp anh Anh cao thượng và rộng lượng quá. Ngay từ phút đầu gặp anh em đã ngại ngùng với công việc em phải làm Rồi sống với anh hơn một tuần lễ, em thấy anh tốt quá, có tư cách quá em thấy thẹn

Em không thể nào lừa dối anh được Em thấy rằng anh đã tránh cho anh một đau khổ. Em biết rằng nếu em ở lại thế nào anh cũng chán em. Em không dám có cao vọng đó em không xứng đáng với tấm tình cao quí của anh. Trời ơi ! Anh tha thứ cho em nhé.

Gói tiền em kèm theo đây là số tiền một vạn Thủy đã mua chuộc em. Anh gửi trả lại cho chủ nó và nói hộ với Thủy rằng em đã mù quáng khi nhận nên của Thủy và bảy giờ xin trả lại.

Từ biệt anh và chúc anh chóng tìm được hạnh phúc.

Thân ái chào anh

HƯỚNG »

Trần đặt lá thư xuống bàn. Anh đau khổ nói một mình: « Hướng ơi ! Em cố tránh cho anh một sự đau khổ nhưng chính việc em ra đi mới càng làm anh thêm đau khổ »

Phụ trách biên tập : PHAN - KHANH

Truyện vui

CON MA « EO GIÓ »

Gửi Mai Hân, Mai Kim, Mai Khuê — ga Đà Lạt

Ga « Eo Gió » (1) nằm giữa một thung lũng rộng, chung quanh đội nối chập chùng mây mù trắng xóa bao phủ những đỉnh núi xa xa, sương mù dày đặc khuất các lùng. Ga trông thật nhỏ bé so với cảnh núi rừng. Với một cần nhà chính kiến trúc như những ga xép khác, một cần nhà kiểu cổ xây đã từ lâu, với một chiếc mái đặc biệt. Trông thoáng là người ta biết ngay là một ga nhỏ : Mặt tiền ga, một cửa rộng và cao. Trên khung cửa, một ô hình chữ nhật kẻ nổi bật lên một bảng chữ đen lớn « Eo Gió », bên dưới là một bảng chữ nhỏ khác đề «độ cao 684 thước» — nghĩa là nhà ga cao hơn mặt biển 684 thước — Sân ga chạy dài với hai con đường sắt song song là nơi tàu lên và xuống tránh nhau.

Chúng tôi đến Eo gió cùng với chuyến tàu cuối cùng vào hồi 6 giờ chiều. Chúng tôi, ba người, xuống đây chơi vốn chủ tôi làm « quyền xếp ga » ở đây trong một tuần lễ.

Khi chúng tôi đến, chủ tôi có vẻ thú vị.

Để mặc chủ tôi làm nốt công việc, chúng tôi dạo quanh sân ga.

Chung quanh ga có ba cần nhà phụ thuộc khác cùng hàng với nhà ga, nơi ở của gia đình nhân viên làm việc trong ga. Nhưng những cần nhà này bây giờ không còn người ở vì họ đi chơi xa.

Càng về chiều ga càng vắng lặng và buồn tẻ. Trời bắt đầu tối. Trong ga lúc bấy giờ thấy nhỏ bé quá giữa cảnh núi rừng âm u trùng điệp.

Hân cảm thấy sờ sợ bảo Khuê :

— Này ở đây chắc lắm ma lắm nhỉ ?

— Hừ : Làm gì có ma !

— Người ta thường bảo miền nào có nhiều mây mù bao phủ là miền « *ma thiêng nước độc* » mà, Đây trông cũng có vẻ « ma thiêng » lắm !

Dễ thường « nước độc » rồi thì không ai ở chắc ?

Hân không nói, vẫn vơ nhìn trước mặt.

Xế một nhà ga, qua một dãy đường sắt là nhà kho chứa xe lửa. Nhưng vì không đèn nên bỗ hoang trông rất tao đầy, tao đả giả hơn bốn mươi năm đầu đầy mà tao cũng phải tin là có.

— Chủ cũng sợ ma ?

— Tao thì sợ gì ! Nhưng có thật Chính ở ga này. Ga Eo Gió thì nổi tiếng có nhiều ma nhất, ga đầm ma nhất ! Đã lâu, à chưa lâu mấy, hồi năm ngoái thôi. Tại ga này... Sau khi hết tàu chủ đóng kín cửa và đi ngủ. Đêm hôm ấy trời lạnh buốt. Cả ga này không còn ai ngoài chủ. Lão Hiếu bẻ ghi thì đi về nhà ở trong làng xa. Chỉ còn mỗi mình chủ ở lại. Chủ nói thật, tuy đã già dặn, nhưng chủ vẫn thấy rợn. Đây chủ nằm ở ghế bố nhỉ, và cũng chính là cái ghế bố này vì đi ga nào chủ cũng mang theo, y như chính tối bây giờ vậy, chiếc đèn bão để kia, thế rồi lúc chủ còn thức, mắt mở thao láo, bỗng thấy chiếc giường quay tít đi, suýt

(Xem tiếp trang 2)

của Hà Phương Mai

Hân nói :

— Khiếp ! Sợ quá sá ! Chắc ở đây có ma !

— Làm gì có ma ở đây ! Mà nếu có thì ai dám làm xếp ga ở đây : Không trừ thử vào hồi chín coi !

Chúng tôi lần lượt kéo vào ga. Chủ tôi đang ngồi chăm chú biên sổ và ghi chép. Đúng lúc chúng tôi vào thì ông buông bút và thu dọn.

Ông tươi cười :

— Các cháu ăn cơm chưa ? Nếu chưa thì thôi. Ở đây chẳng có hàng quán nào cả. Mãi trong làng xa lắm.

Hân nhanh nhảu :

— Chúng cháu đã ăn rồi. Thưa chủ ở đây trông ảm u quá. Chắc lắm ma lắm

— Không có. Nhưng ngày xưa thì có.

— Có ma thật ? Hân hỏi.

— Có ma thật. Chính chủ đã từng được chứng kiến.

— Làm gì có ma ! Khuê chen.

— Mày thì biết gì. Hân cướp lời.—chủ kể cho chúng cháu nghe đi

— Sợ tối tối chúng mày không ngủ được.

— Hừ ! Chúng cháu sợ ? Khuê đáp, cháu không tin là có ma

— Ừ thì không tin. Nhưng nhịp lên xe hơi khởi hành được biên giới qua Cao Mên. Thời hạn du lịch là 12 ngày, từ 4 đến 15.9 Ngoài một số học sinh có Tú tài I được đi đặc biệt nhất một nữ sinh Đệ tam trường N.B.T đã được làm thông dịch viên ở bỗ ta sinh trường tại đất Thái.

Cuộc du lịch hữu ích này do bộ Q.G.G.D tổ chức dưới sự hướng dẫn của nhà Thanh-Niên Xã Hội Học Đường.

Hoan hô !

— Hàm ơn hãy hết các Hội đồng của kỳ thi T.H.H N.C. khóa II sẽ tuyên bố kết quả lần thi viết. Những bạn nào có tên trên bảng vàng nhỏ sáng mai cần cần đáp ngay đầu nhà. Riêng bội đồng T.V sẽ tuyên bố vào khoảng 10 giờ chiều. Hội họp lo lắng chưa ?

— Vâng 15.9 năm kỳ thi khóa II cũng sẽ được tổ chức liên trong một ngày, gồm có Tú Tài I và II Pháp, Việt và T.H Pháp (Brevet). Nên một số trường công lập thất phải đến đầu tháng 10 mới mở khai giảng. Thế là lại nghỉ thêm nữa tháng, tổ nông ruột không ?

— Nghe đâu, trong niên học tới, ở một vài trường đã bắt đầu lại hệ thống tổ chức các lớp ấy được học buổi chiều và phải học vào buổi sáng. Chẳng hạn ở T.V. có lớp Đệ Tứ sẽ học buổi chiều và C.I.A. hình như một vài lớp Đệ Nhị sẽ được học vào buổi sáng. Thôi cho xem !

SÊ TƯỜNG

Những giòng tình cảm

GẶP GỠ

của Liêm Khuê

(Tặng người trên xe)

Tôi ngước lên nhìn hành khách trên xe gặp đôi mắt nàng đang theo dõi vô chăm chú nhìn tôi. Không do dự, tôi dừng chân và bước lên tàu.

Người con gái có cặp mắt bồ câu long lanh và sâu thẳm ấy vẫn nhìn theo mọi người lên xuống. Tôi đứng bên nàng, thầm ngắm cảnh hoạt động chung quanh. Tàu hủ một hơi dài, phì phì hơi nước tối xình xịch lần trên đường sắt. Hai bên đường, xe đều dừng tránh chỗ lúc tàu đi. Họ nhìn cả lên xe. Tôi nhìn họ cười bằng quơ. Tàu vụt qua, tôi kịp nhận được vài nụ cười thoáng nở tiên môi mấy cậu học sinh. Tôi nhìn ra xa, đường phố hoạt động không ngừng, người đi tấp nập, xe đang như mắc cửi. Tàu đến ngoại ô ; không khí bắt đầu bê chịu. Trong những thửa đất trồng rau, rau xanh non mơn mởn, dâm bắc nông phu khom lưng làm việc, một cô thôn nữ ghé nón nghiêng nghiêng nhìn theo đoàn tàu nhà khói.

Gió thổi lộng; bầu trời bao la phóng khoáng; khí hậu râm mát làm tôi có cảm tưởng như mình đang ở mùa Xuân trên chuyến tàu Hà-Nội — Hải-phòng ngày trước. Những cánh đồng nâu, ráo khô bát ngát như dào lộn. Xa xa những khóm tre xanh bao lọc mấy nóc nhà giản, nhấp nhô trông tăng một cái cổng xây, khói lam vươn lên và tản mác..

Người con gái đứng bên tôi, một tay vịn thành tầu, một tay xách cặp, mơ màng để mắt về phía xa xôi. Tôi nhìn xuống mái tóc nàng, mái tóc loà xoà buông xuống hai vai, tỏa ra, một hương thơm nhè nhẹ.

Gió nhẹ dần, Tàu giảm tốc lực. Rồi từ từ đỗ lại. Những người bán quà- bán nước sẵn sỏ bước lên, rao inh ỏi và chen lấn vào toa

Tàu chuyển bánh, nhiều cảnh đẹp lại hiện dần ra trước mắt. Trên vài thửa đất bên đường, mấy biệt thự cổ đang xây cất dở dang, mái ngói đỏ tươi, tường vàng, tường trắng nổi lên tiền nền đất mới. Nhấp nhô mấy khóm cây xanh, một chiếc xe buê ký nửa xanh nửa đỏ yên lặng dâu bên đồi thoai thoải.

Giờ tạt vào mặt tôi, thổi vào mái tóc nàng, và sợi tóc tơ của nàng nhẹ vương lên má tôi tôi cảm thấy dịu dàng và êm ái quá. Tôi yên lặng không giám nhìn nàng, sợ rằng cái cảm giác êm đềm kia sẽ tiêu tan đi mất. Nàng cũng lặng lẽ như tôi, đôi khi nhìn ngang, liếc. vào cái lắc cổ khẽ tên tôi hay cúi xuống sàn tàu lấy gót giầy di-đi cái bẩn.

Đến một ga xép bên đường mấy người dân bà gồng gánh lên xe. Họ dồn quang vào trong đòn gánh và bắc từ cái then sắt ở toa kia sang thành xe chỗ chúng tôi đang bám.

Tàu gật mạnh, tôi bảo một người dân bà trong bọn :

— Kìa, gánh của bà rơi mất.

Bà ấy nhìn tôi như ngỡ ý cám ơn. Nàng cũng quay lại nhìn tôi. Cặp mắt dịu dàng ấy vội quay đi. Nếu tôi hỏi nàng hãn nàng sẽ trả lời vui vẻ song tôi không muốn nói gì, cũng không mong nàng nói bởi vì sự đẹp đẽ bất ngờ này mong manh hơn cả những giọt sương mai đọng trên thảm cỏ. Tôi có cảm tưởng nếu nàng là một người con trai thì chúng tôi đã trở nên đôi bạn đồng hành tâm sự.

Tàu thêm người, họ không muốn vào toa nên chỗ chúng tôi bị thu hẹp lại. Tôi yên lặng và lơ đãng nhìn ra phía trước, lòng tôi đang rộn ràng một niềm vui khó tả

Hành khách trong tầu bồng dưng nhôn nhào, ai ai nấy đều nhìn ra phía đường dầu nhạy. Tôi cũng nhìn theo và nghe thấy tiếng nàng.

— Trời ơi ! Cuộc đua xe. Trên đường đã xanh nhàn thìn, hàng trăm người áo xanh áo đỏ mang số trên lưng đang say sưa đạp mạnh. Những cánh tay rắn chắc khuỷnh xuống nắm chặt tay xe, những bắp đùi to lớn và dẻo dang đều đều hoạt động. Tôi buột miệng hỏi nàng :

— Cô có biết cuộc đua nào đấy không ?

Nàng nhanh nhẹn trả lời :

—Tôi thấy bảo đăng có cuộc đua Vòng Cộng Hoà 58, có lẽ cuộc đua ấy đây chăng.

Vừa đó, đoàn xe vượt qua, còn mấy người ở lại phía sau đang co chân đạp miết. Nàng chỉ một người đi ở cuối đoàn, mỉm cười bảo tôi :

— « Của tơ » 84 phải bỏ cuộc mất !

Tôi nhìn chăng ta ái ngại. Cho đến khi tàu chạy vụt qua, từ đấy tôi bắt đầu nói chuyện thân mật với nàng. Nàng hỏi thăm trường tôi đang học và tôi cũng biết nàng đang học ở Gia Long, kỳ nghỉ này nàng được phép về Tân Hương để nghỉ ngơi hưởng khí hậu miền quê.

Tôi hỏi thăm nàng về phong tục và cảnh vật ở quê nàng tôi kể cho nàng nghe cảnh đồng quê ngoài Bắc mỗi độ nghỉ hè. Nàng ngoan ngoãn và yên lặng đăng nghe. Gió thổi mạnh, và áo nàng phần phất bay và quyện lấy chân tôi.

Nhưng không bao lâu, tàu dừng lại ở một ga nhỏ bên cảnh đồng khoai. Tôi phải từ biệt nàng ở đây, nàng sẽ xuống xe và bước vào trong thôn, mang theo chút lưu luyến tôi con của tôi vào nơi hang cùng ngõ hẻm ấy.

Nàng nhắc tôi thêm lần nữa:

— Tôi phải xuống đây anh ?

Tôi hỏi nàng :

— Bao giờ thì cô trở lại ?

Tôi không nghe thấy tiếng nàng trả lời tôi cũng không mong nàng trả lời nữa, tôi muốn thu hết những lời nàng đang mấp máy ở đôi mắt long lanh kia, nhưng thời gian trôi mau quá, nàng bước xuống rồi. Quay lại nhìn tôi một lần chót, nàng khẽ nở một nụ cười trên đôi môi thắm tươi xoay lưng, thoăn thoắt bước xuống nương khoai. Tà áo tím lại tung lên và phất phơ trong gió.

Gió nhẹ nhẹ thổi, không đủ làm tôi quên những dư âm còn sót lại. Tôi mơ mộng như đang ở giữa một vùng hoang vu đầy hoa thơm cỏ lạ.

LIÊM KHUÊ

Nhịp cầu...

Các bạn :

— Mai Chiêu : Chân thành cảm tạ về sự đã chỉ bảo cho những khuyết điểm. Có lẽ trong những phút giây cao hứng nên người viết đã quên mất cái cương vị của mình.

Hà phương Mai : Ở Đà-lạt mà lắm thì buồn thật đấy. Bài đã đăng kỳ này. Tiếp tục viết nhé, khi nào khoẻ hẳn ?

... Chàng Tếu : nên tiếp tục viết gửi tới trọn thiên phóng sự ấy. Phải xem hết mới đăng được chứ.

— Thạch Sơn. Sẽ đăng « Lá thư không chữ ký ». Yêu thương rất tiếc không đăng được.

... Vũ Liên : đã nhận được bài của bạn. Đang xem

— Bùi duy Lý : «K. N» có dịp sẽ đăng.

— Việt tuấn Lan : ô chữ ngang dọc như nhau có nhiều chữ vô nghĩa. Không đăng được.

— Lê gia Trinh, Ngô ngọc Trung, Ngô chí Dũng, Hoàng Việt, ô chữ của các bạn sẽ để đăng dần.

TOÁN - LÝ - HÓA

Giáo sư Nguyễn mạnh Hà

129.131 Lê văn Duyệt

KHAI GIẢNG 4.9-58

ĐỆ TAM (chiều 2 tháng) ĐỆ NHỊ (chiều ôn Tam)

Lớp phương pháp làm bài Đệ Nhị (Tối)

Riêng buổi Tối PHÁP TOÁN ĐỆ NHỊ và TÚ (PHÁP Ô. ROCK CƯỜNG) Bài in đẹp.

Ghi tên Trường TAO-ĐÀN 129 Lê-văn-Duyệt SAIGON

Cáo thị đấu thầu hạn chế

—O—

Công tác đại sửa chữa và nới rộng cầu tàu Cửu Long tại Bến Bạch Đằng (Sài gòn)

Trị giá ước lượng : 466.661d.

Tiền thế chân tạm : 8.000d.

NƠI VÀ NGÀY GIỜ MỞ THẦU : Phòng Giám Đốc Nha Thủy Vận số 94 đường Thống Chế De Lattre de Tassigny, Sài gòn ngày 17-9-58, hồi 10 giờ.

Những đơn xin dự thầu kèm giấy tờ cần thiết phải gửi đến Văn Phòng Nha Thủy Vận trước ngày 15-9-1958.

NƠI XEM HỒ SƠ — Phòng Kỹ Thuật (Nha Thủy Vận) tại Sài gòn.

Sài gòn, ngày 27 tháng 8 năm 1958

GIÁM ĐỐC NHA THỦY VẬN

NGUYỄN VĂN QUỚI

Kỹ sư

Bà Ng. Khoa Thi chủ tịch Tổng Hội Sinh Viên V.N đang thân mật đọc diễn từ trong buổi lễ Mãn Khoá các lớp Hè B1 Tức 58 tại trường Tiểu học T.Q.C vào ngày 1-9

(Ảnh của DUY HY)

EDEN SAIGON

Chiếu một phim chiến tranh tàn khốc, ác liệt chưa từng thấy, phô bày tất cả thật trong không khiếp của mặt trận Triều tiên.

ĐỨC-ANH

HẢI CHIẾN

Bằng PANORAMIQUE

— Tường thuật lại chiến công anh dũng của toán quân tình nguyện Anh, dùng tàu ngầm bỏ túi phá bốn cỗ chiến hạm vĩ đại vào bạc nhất của Đức do John Mills John Gregson Donald Sinden thủ vai chính.

Nói tiếng Pháp, Phụ đề Việt ngữ.

THƯỜNG TRỰC

Mỗi ngày từ 13g10 đến 19g20

Thứ năm chiếu nhật từ 9g đến 19g20

Mỗi ngày xuất 21g10 giá thường lệ, quý vị nên giữ chỗ trước

CASINO SAIGON

Chiếu một phim chiến tranh tàn khốc, ác liệt chưa từng thấy, phô bày tất cả thật trong không khiếp của mặt trận Triều tiên.

NGỌN ĐỒI

TỬ CHIẾN

Bằng PANORAMIQUE

— Nhiều cuộc chạm súng dữ dội, hai phe đánh nhau từng thước đất biến ngọn đồi thành nơi tử chiến thành hồa ngục đen tối do Richard Conte, Peggie Castle, Charles Bronson Richard Sealey đóng trình bày.

Sản phẩm của Warner Bros

Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt ngữ

THƯỜNG TRỰC

Mỗi ngày từ 12g50 đến 21g00

Thứ năm, Chúa nhật từ 8g40 đến 21g00

Mỗi ngày xuất 21g15 giá thường lệ quý vị nên giữ chỗ trước

mỗi ngày MỘT TRUYỆN HAY

I. T.S.— Tất cả tên danh các nhân vật trong những truyện dưới đây đều là hoàn toàn bịa đặt.

Nếu chẳng may có trùng tên danh danh của bất cứ một người nào thì đó chỉ là một sự ngẫu nhiên hoàn toàn ngoài ý muốn của toà bản cũng như của tác giả.

Mong qui độc giả thân mến rộng hiểu. N.L.

Càng thêm đau khổ

Sáng tác của ĐAN PHỨC

Trần quay đầu lại khi thoáng nghe thấy tiếng động ở thành cầu phía sau lưng. Trần hốt hoảng khi trông thấy một thiếu nữ đang leo lên lan can chực lao mình xuống giòng nước. Chàng vội và chạy lại để kịp giữ chặt lấy tay người thiếu nữ chân đôi ấy. Nàng vùng vằng cố thoát khỏi tay Trần và gào to :

Trên mươi ngàn kéo lại ra một là thư của một gái giấy nhỏ chàng mở thư ra đọc..

— Ông bỏ tôi ra. Tôi không thể nào sống được nữa. Hãy để cho tôi được chết.

Trần dịu dàng :

— Cô hãy bình tĩnh. Cô hãy còn trẻ đẹp, việc gì mà chán đời. Người ta ai chẳng có lúc gặp sóng gió của cuộc đời nhưng rồi gian khổ sẽ qua đi và ta sẽ lại thấy cuộc đời tươi sáng ở một ngày mai.

Thiếu nữ vẫn cố vẻ bực dọc giương nàng được mà nói :

— Nhưng ông chưa ở cảnh tôi ông không thể biết được nỗi khổ của tôi. Ông chỉ là kẻ ngoài cuộc nói vòng vào để xét đoán những việc ông chưa hiểu thấm thía. Ông thử tưởng tượng một người thiếu nữ không cha mẹ, bơ bàng thân thích lại bị người yêu phụ bạc trong lúc trong tủ không còn một đồng nào, thế hỏi ở cảnh đó ông còn muốn sống không ?

— Tôi biết, thưa cô. Tôi đã từng nếm qua mùi vị cay đắng của cuộc đời. Nếu không lầm nhầm tại cô về câu chuyện của tôi thì có cho phép tôi kể lại.

Thiếu nữ có vẻ thú vị về lời nói đó của Trần. Nàng nhìn chăng không chớp mắt. Hình như bây giờ nàng mới gặp một người cùng có một tâm sự đau khổ như nàng.

Trần giơ tay chỉ về phía trước mặt :

— Chúng ta lại đăng kia ngồi uống nước chanh nhé. À, tên cô là gì nhỉ.

— Hường, cô ông

— Tên tôi là Trần, nhưng tôi muốn cô gọi tôi bằng một tiếng gì thân mật hơn tiếng ông.

Hường tự nhiên :

—Thì gọi bằng anh vậy, anh bằng lòng chưa anh Trần.

— Vâng, cô thông minh lắm.

Hường mỉm cười nhưng nàng vội quay đi để tránh đôi mắt đò xét của Trần.

Hai người bước song song lại hàng giải khát. Nỗi đau khổ không còn phảng phất trên gương mặt kiều diễm của Hường nữa. Hình như sau lần tự tử hụt vừa qua, Hường đã cảm thấy sống lại.

Sau khi đã ngồi yên vị trên ghế, Trần bắt đầu kể chuyện của mình, một câu chuyện không khác gì một liều thuốc thần diệu để chữa cho người thiếu nữ ngồi trước mặt chàng khỏi có những tư tưởng đen tối trong đầu óc. Trần thâm nhủ như vậy.

Tôi phải nói trước với cô rằng hiện giờ tôi sống độc thân, độc thân một cách hoàn toàn. Tôi không còn cha mẹ nữa vì hai người đã rời bỏ tôi để đi về thế giới bên kia khi tôi vừa được ba tuổi. Tôi được một người chú mang về nuôi và cho đi học. Suốt từ đó tôi chỉ biết mỗi một gia đình chú tôi mà thôi, còn họ hàng thân thích tôi không bao giờ thấy chú tôi nói đến. Đến khi tôi được hai mươi tuổi thì gia đình chú tôi không may chết cả giữa một hôm làng tôi bị phi cơ oanh tạc trong thời kỳ tản cư.

Từ đó tôi sống cô độc, một mình trên cõi đời này. Rồi tôi gặp và yêu Thúy, một thiếu nữ không đẹp lắm nhưng con nhà giàu. Tôi lấy Thúy vì tôi tin chắc rằng nàng có thể giúp tôi lập nghiệp. Tôi quả là một tên khốn nạn, một tên đào mỏ. Nhưng biết làm thế nào được khi cuộc đời đen bạc đã tạo ra bết bao cảnh xấu xa để rồi những cảnh đó dần dần ăn vào trí óc của tôi. Tôi đã nhìn đời với đôi mắt thực tế đủ ngay cả trong vấn đề hôn nhân. Nhưng tôi đã nhầm cô Hường ạ. Tôi lấy Thúy được hơn một năm tôi mới biết rõ tính nàng. Thúy ích kỷ, hơm của, lắm điều nghịch là đủ các tính xấu của một cô gái con nhà giầu được bố mẹ nuông chiều. Trong những khi nói chuyện Thúy tỏ ra có vẻ khinh tôi. Tôi không chịu được nữa vì đâu sao tôi cũng không đến nỗi tồi tệ quá để phải làm ngơ trước những hành động quá quắt của một người vợ hợm của. Tôi đã ly dị với Thúy. Trước khi xa nhau Thúy đã thề phải làm cho tôi điêu đứng. Tôi mỉm cười trước lời đọa nạt đó của Thúy. Tôi xin đồi đi tính khác ở và bây giờ tôi sống hoàn toàn cô độc. Tôi sợ phải lấy một người vợ thứ hai có những đức tính tương tự như Thúy. Tôi không « dám » lấy vợ nữa ..

Trần ngừng kể và nhìn Hường. Chàng thấy đôi mắt thiếu nữ hơn long lanh lệ, nàng có vẻ cảm xúc lắm.

Trần đưa cốc nước lên môi uống cạn một hơi rồi nói với Hường

— Đấy chuyện của tôi nhiều đoạn đen tối như thế mà

(Xem tiếp trang 2)

SINH HOẠT Học Đường

— Cũng như T.L.B.H.S Hội Thân Hữu Văn Khoa (tổng hội s.v) đã long trọng làm lễ mãn khóa các lớp Hè Bổ Túc 58 miền phí dành cho học sinh, tại trường Liêu học Trên Quý Cấp vào đầu tuần rồi. Đúng lệ theo như mọi năm buổi lễ sẽ được "đông đủ" tại rạp T.N ca đây, nhưng vì một lý do riêng lạnh phải đổi địa điểm. Tuy vậy, không khí buổi lễ vẫn thân mật như đạo nào.

Chiều Thứ Bảy vừa qua đoàn sinh viên sắp sang du ngoạn Thái Lan đã được dự một bữa tiệc thân mật tại tòa Đại Sứ Thái Lan. Và sáng hôm nay, đoàn người đã nhận

TỪ THANH ... ĐẾN TỈNH

Tin cần biết :

— Bộ Quốc gia Giáo dục vừa ra thông cáo cho biết như sau :

• Những sinh viên có văn bằng Tú Tài I được ghi tên thi lại khóa thứ hai Tú Tài II (Toán hay Kỹ thuật) có thể nộp đơn xin dự kỳ thi nhập học Bọc Cao Đẳng (Kỹ sư) các trường Cao đẳng Công chánh, Cao đẳng Điện Học và Kỹ sư Công nghệ tổ chức tại Trung tâm Quốc gia Kỹ Thuật Phú Thọ (Sài gòn) và tại Huế vào ngày 6-10-1958, với điều kiện là phải xuất trình trước ngày thi hay lúc vào thi giấy chứng chỉ đã được chấm đậu khóa thứ hai sau nói trên.

• Lúc nộp đơn xin thi, thí sinh phải đính kèm bản sao văn bằng Tú Tài I.

• Hạn nộp đơn thi được định tới ngày chót là 6-9-1958 nay lên tới hết ngày 16-9-1958.

Các tiệm trà lên giá

SÀI GÒN — Các tiệm trà nước lớn bán đắt hàn đều lên giá từ 1-9. Mỗi bình trà trước kia bán 5 đồng nay tăng lên 6 đồng. Mỗi ly cà phê đen trước kia bán 2đ nay tăng lên 2đ5, mỗi ly cà phê sữa trước bán 3đ5 nay tăng lên 4đ. — Đó hẳn là việc lên giá thì được biết Công Ngh Trà Thái đã ám được phép nhà chức trách cho lên giá như như vậy.

Lành 5 năm cấm cố, 5 năm biệt xứ vì mái «35»

LONG XUYÊN — Vào tháng 10-57, chị Võ thị Đinh 19 tuổi, người xã Hưng Nhơn (quận Châu Phú) đến cư ngụ tại nhà người chồng tuổi ở làng Hòa Hảo làm thợ may. Ngày 6-10-57 đã nhiều có anh Nguyễn văn Lắc đến ve vãn chị Hưng Nhơn đem đồ cho mượt cái thư và bảo ông Hội viên C. nhà xét và đòi chị phải trở về làng gấp. Tuy có nghe nói về việc gọi vào cơ nhưng chị Đinh vẫn đi theo Lắc. Khi đi xơi gần đường. Lắc không đưa chị Đinh về Hưng Nhơn mà lại đưa thẳng ra Châu Đốc đem vào phòng ngủ Nhị An cương hiệp. Sáng sau Đinh trốn thoát về tố cáo. Lắc bị lôi. Hôm đầu một vụ đã xa tước của Đại binh An Giang. Lắc bị 5 năm cấm cố, 5 năm biệt xứ Nhơn nhân đã bồi thường 70.000đ, nhưng tóa chỉ truyền cho bị can phải trả 30.000đ.

Chết sau khi đi lễ

GIA ĐỊNH — Sáng 29-8 (nhằm Rằm tháng bảy âm lịch) bà Trần thị Mang 68 tuổi ngụ ở Xóm Cầu lên chùa Khánh Lâm ở ấp Thuận Kiều xã Tân Thới Nhất (Bà Điểm Gia Định) để lễ bái. Cũng sáng, bà ở lại chùa trong tại chùa cho gần chùa để về. Nhưng khi chùa ra khỏi chùa được chừng 100 thước thì bà té xuống đất bất tỉnh rồi tắt thở luôn. Thi bà kế bạc mang đang được khám nghiệm.

Ai là thân nhân kẻ bọc mạng này ?

SÀI GÒN — Lúc 2g30 chiều 2-9 có 1 ông già lối 60 tuổi nằm bất tỉnh ở hẻm số 55 đường Hồ văn Ngà. Người ta thấy vậy kêu xe chở ông vào bệnh viện cứu cấp nhưng khi đến nơi thì ông tắt thở.

Vì trong mình kẻ bọc mang không có giấy tờ chi cả nên không ai tỏ tin, địa chỉ của ông nầy.

Hiện thi hài ông đang được để tại nhà xác Chí Hòa.

Động kinh nhảy từ lầu xuống đất

SÀI GÒN — Cô Trần văn Đăng 19 tuổi ở số 12 đường Gia Long Sài gòn mắc bệnh thần kinh nên được người nhà đưa vào bệnh viện Đô Thành điều trị.

Hồi 2 giờ rỡ 2-9, vào nửa đêm nhảy từ lầu 2 xuống lầu 1 rồi nhảy luôn từ lầu 1 xuống đất, vô đâu bất tỉnh.

Vì vết thương khá nặng nên người ta lo cứu Đăng khó lòng thoát chết.

Tập lái làm bể ta hức vào xe đò...

TÂY NINH. — Vào hồi 10 giờ ngày 2-9, chiếc xe đò « Liên Hoa » số NCB-320 do tài xế Thiều lái từ hướng Sài gòn về Tây Ninh. Khi xe đến cầu Long thành Nam (Bến Kéo) thì đột nhiên từ phía trước mặt có một chiếc Lam bet Ta mơ chưa có số (mới chạy ra máy được 300 cây số) chỗ đu, vào sâm chạy tới. Cô lẽ vì người lái Lam bet Ta mơ học lái nên để bất hoàng, gặp xe đu, xe loạng choạng bức thẳng vào đầu xe đò làm bể nát kính xe đò. Người lái Lam bet Ta vang lên mà xe đò nhào xuống ruộng gây chấn, người ngồi ở yên sau cùng bị trọng thương ở đầu. Cả hai đều khó sống. Chiếc xe đò bị tạm giữ để điều tra.

Tin thêm về vụ xe đò đụng vỡ sọ em nhỏ

BÌNH DƯƠNG. — Trong số bàn hôm qua, chúng tôi đã loan tin chiếc xe đò Vạn Hưe số NCC 620 đụng chết em Nguyễn văn Cường tại trại đinh cư xã Sơn Lộc (Lan Phú Trung).

Nay được tin thêm ngày 2-9, chủ xe Vạn Hưe đã thỏa thuận bồi thường ngang em nhỏ 10.000đ, nên bố mẹ em nhỏ đã bằn nại.

Thêm 1 người chết vì tai nạn xe hơi bừa nọ

SÀI GÒN — Bạn đọc chắc còn nhớ rách đây vài hôm chúng tôi đã loan tin đầy đủ về vụ chiếc xe vận tải số DCA 390 do tài xế Huỳnh văn Quan lái đến ngã tư Le Lợi thì đụng phải chiếc xe đò lịch số NBG 088 do ông P. Ange lái làm 3 người trọng thương. Ông Le Danh chủ xe vận tải biết ngay anh lái xe đã bỏ trốn. Nay được tin thêm ông Le Danh (ở chiếc xe du lịch) cũng cả tài đã ngày 1-9 vì vết thương quá nặng.

Xe ba bánh đụng em nhỏ

SÀI GÒN — Chiều 2-9, em bé gái Lâm Dung Phương 7 tuổi, con ông Lâm Nguyên ngụ ở đường Phan thế Thơ đang chơi trước nhà bị một chiếc xe ba bánh đụng ngã bất tỉnh. Người đẩy xe bỏ bất giữ.

Rạp chớp bóng thường trực

CASINO DAKAO

Từ thứ Năm 4-9.58

Đây quan kiệt đầu trọc lốc Yul Brynner hợp cùng hai nữ minh tinh tài sắc Deborah Kerr — Rita Moreno trong một kiệt tác phiêu hay và ý đại vật độ của nền Điện ảnh Mỹ quốc.

Vua Xiêm và Thiếp

(Le Roi et Moi) (The King and I)

Màu Deluxe — Hình Cinemascope hoặt mới cỡ lớn 55 ly

Phụ đề Việt ngữ — Nói tiếng Pháp Phim của hãng 20th Century-Fox.

LỚP TOÁN - LÝ - HÓA

G.S. PHẠM-VĂN-VẬN

Đệ Tam (2 th.) **Đệ Tứ** (3 th.)

Khai giảng ngày 5 tháng 9 đúng 18g

tại trường **CÔNG-HÒA** 139 Pasteur.

Hỏi thể lệ tại văn phòng.

Các bạn luyện thi

Lower Certificate of Cambridge

Kết quả kỳ thi LOWER CERTIFICATE OF CAMBRIDGE tháng 6/58, tỷ số học viên **LAMSON INSTITUTE** đã đạt được

— 45% đậu thực thụ

— 10% Juste du Oral kỳ 12-58.

(Danh sách niêm yết tại trường)

Hiện nay **LAMSON INSTITUTE** có mở

1 lớp Bổ túc cho những bạn dự thi bằng trên khóa 12-58. Học 9 giờ 1 tuần. Nhập học phải đầu 1 kỳ thi thứ.

Bá-cáo

Vì sự lưu thông trên cầu sắt số 2 bắt ngang qua Kinh số 2. Cho biết,

NGÀY 4 THÁNG 9 NĂM 1958, cho đến khi đăng bản cáo thi khác TỪ 6 GIỜ BUỔI MAI ĐẾN 12 GIỜ TRƯA, sẽ tạm ngăn chế sự lưu thông trên cầu số 2 (Kinh số 2) Cho lớn đã ki đốc tân phá Đông ký lão.

(1) Cấm các loại xe tự động (xe chở hàng hóa, xe du lịch, xe gắn máy) vượt qua cầu trong khoảng giờ làm việc, trừ xe bộ hành và xe súc kéo có khác đến bộ qua cầu.

(2) Hai bên đường đầu lớn cầu đều có bảng hiệu (cờ đỏ hay bảng đèn) để hàm-sư hay xe cấm qua cầu.

(3) Xe sẽ lưu thông có thể xe đường khoảng đường Phú định vào Chợ lớn.

(4) Xe sẽ lưu thông trên cầu số 2 được tái lập đúng 12 giờ trưa ngày 4 tháng 9 năm 1958.

NHÀ THƯƠNG CẦNG SÀI GÒN

In tại nhà in LongGiang 126 đường LêLai-Sàigòn

Giám đốc Trị sự: Lê Tâm Việt-Quốc lý: Ngô văn Cương

Ngân phiếu xin đề tên ông NG. NHƯ CƯƠNG

TIẾP THEO A TRANG 1

ngược bản lai, từ ngày có con. Ng. bỏng thay đổi bản tính tính chỉ thích giao du với bạn trai sau trẻ. Nhiều trận cãi vã vì phen đã xảy ra tương gia đình, tuy nhiên hy vọng bên nhau.

Cho tới năm 1956, ông D. phải đến lên Ban Mê Thuột và mang cả gia đình đi. Ông mừng thầm có lẽ nên từng cuộc bao lâu sẽ lắm cho bà vợ hết giao du. Nhưng không ngờ lên đó Ng. và các con đau, ông D. phải mời ngày ngày ở tại quán 7 tên là Ngô văn M. đến tiếm thuốc và Ng. đã lại bắt tình lưu với người ý tá nầy.

Thấy vợ và M. lén lút thân mật với nhau, ông D. vẫn không dám làm to chuyện vì sợ tan nát gia đình. Cho đến một hôm không chịu nổi nữa, ông mới đặt vấn đề quyết liệt qua tăng đó giao phó đám phụ. Biết Ng. vẫn thường bọn bỏ gặp tình nhân tại nơi tiệm may sự, ông D. mới gửi với bác Ng. đi may cho mình một cái mùng để đi công tác. Vài giờ sau, ông sẹc. tới hiểu may đã và tuy không bắt được qua tang bộ đang ăn ở nhưng ông cũng đã bắt gặp cả hai đều rất lúng túng trong bộ áo quần sốc zếch. Tuy nhiên ông D. vẫn nén được lòng giận, không làm to chuyện, ông chỉ nhẹ lời cảnh cáo rồi bỏ.

Nhưng lối nói của ông D đối với Ng. thì như " nước đổ đầu vịt ", chứng nào vẫn tật ấy hy vẫn lén lút bên gặp nhau luôn. Cuối cùng không hiểu đợp gì lại bắt được mấy bạn thư tình của Ng. đầu ở tủ, ông D. mới đem tính ấm chức trách và kiện đôi gian phu dâm phụ nụ như trên.

Việc xảy ra sáng qua.

Bên vành mông ngựa, thị Ng. không nhận thức đó là của tình nhân gửi cho mình và chối bươn à sự đâu đâu với M. tại nhà mày.

M cũng chỉ nhận có quen biết ông D. đến tiếm thuốc cho gia đình ông mà không có tư tình hay thông gian ! lần nào với Thị Ng.

Còn ông D. thì cả quyết những thư kia M. đã gửi cho Ng. và đã cả tên ở Ban Mê Thuột.

Nguyên đơn sin 18 đanh dự. Bênh vực cho 2 bị cáo, luật sư Nguyễn văn Sang đã lý luận rằng, nếu không bắt được quả tang (vì bằng hợp pháp)thì không đủ yếu tố để buộc bị can vào tội ngoại tình cũng như những bức thư kia chỉ để gửi cho em Nam thì đâu có thể là Nguyễn thị Ng. được. Ông sin tòa tha trắng bị Kết quả Toa tuyên bố tha bổng 2 bị can vì nghi vấn.

TIẾP THEO B TRANG 1

cách địa phận Sài gòn 20°.

b) Khoản vác lên xuống xe và vào kho 25°.

c) Khoản vác thì lấy hàng dưới cầu tực (pour sous palan)

— Ngày 15d00.

— Đêm 30d00

(Tính thêm trên giá chuyên chở).

II — Cước vận (tarifs spéciaux)

(Khoản vác lên xuống xe và vào kho).

1) Sắt bề dài dưới 6 thước và dưới 10 thước 130d00 1 tấn.

Sắt bề dài trên 10 thước... 150d. 1 tấn

2) Kẽo các loại xe

— Xe du lịch... 400d. (1 xe)

— Xe vận tải... 300d. (1 xe)

Giá biểu phi khoản hư hỏng.

SÀI GÒN.— Theo Nghị Định số 679/BKT/ NN.I/ KS/ ND ngày 20-8-58 của Bộ Kinh tế, giá biểu phi khoản hư hỏng mất hàng nay được ấn định như sau :

a) Tiền bồi 40% mất thước khối hay mất tấn, nếu khoản dưới 15 ngày tính nửa tháng, trên 15 ngày tính một tháng.

b) Tiền cảnh giác và bảo hiểm.... 0,1% tiền khai tạ, Nha Quan Thuế vơi tiền thuế.

c) Tiền bảo dưỡng thuế quan... 0,3% tiền thuế thật sự (droits réels)

Đọc và cổ động

Ngôn Luận

tin tức dầy đủ

Cảm-sốt Nóng-lạnh Cúm đau nhức

ANTIGRIPPAUX

Có Vitamin B1, chống thấp(khi uống hết thuốc, hãy thấy đông đã đang tiến, thuốc đầu...) có bán nơi

RAO VẶT

BÁN nhà số 395 Phan đình Phùng Sàigòn đã dọn, nước, gạch bông, cửa sắt.

Lớp TOÁN LÝ HÓA ĐỆ TỨ (túc) khai giảng tại trường MINH TIẾN 495 đường Phan thanh Giản, bắt đầu học từ ngày 4-9-58.

Đi xa cần bán gấp xe "Lambretta đời NAZ tốt nguyên, giá bạ. Hỏi 36/1 Bến Cỏ Đakao (gần bộ Canh Nông).

SANG phố lầu đức, buôn bán, đã tọa ngày 96 Paul Bert. Xin hỏi số 14 đường Bác sĩ Trần tấn Phát.

NHẮN TIN

Anh BÔNG sinh viên đại học mới đi cu vào, có người nhà tìm gặp Hồi 6. Văn tôn bảo

Các bạn

THÍ - SINH ĐỆ-TỨ *tập vào văn đáp, nên mua ngay*

GIÚP TRI NHỚ

SỬ, ĐỊA, VẠN-VẬT

do GIÓ - VIỆT xuất bản

Toán Đại số 1 đã trúng đề thi

BÁN gấp 1 taxi 4C V. máy hoàn toàn tốt đã giấy tờ 51 Trần văn Thạch Tân Định.

NGÔN-LUẬN

Ngày thứ Năm 4-9-58

TIẾP THEO C TRANG 1

bọn có cố vấn Nga để bộ tiêu khiển chung.

T C có thêm phái viên ĐÀI BẮC.— Sáng 31.8, người ta đã thấy một bưu phẩm có tên là "Amsat" của Trung Cộng do Nga cung cấp hay lượn trên không phận đảo Kim Môn sang không bắn phá gì. Đây là lần đầu tiên phi cơ tối tân được vào loại mới nhất của C.S. biểu diễn.

Anh bắn khoăn nhưng...

LUÂN ĐÔN (AFP) — Phát ngôn viên bộ ngoại giao Anh hôm nay tuyên bố rằng chánh phủ Anh không thấy lý do gì để cho rằng tình hình ở eo biển Đài Loan trầm trọng hơn lên.

Theo nguồn tin bao quyền, tuy vậy người ta cho rằng chánh phủ Anh vẫn bắc khoăn về sự tiến triển tình hình ở các đảo ngoài bể.

Mỹ vẫn trù trừ

HOA THỊNH ĐỐN (VTX theo các tin AFP và Reuter). — Ngoại trưởng Mỹ Đơn Lốt đã trở về Hoa thịnh Đốn hôm tối thứ hai, sau khi đi nghỉ mát tại vùng hồ Ontario.

Các kỹ gia hiện đều đến phòng vấn ngay sáng nước Mỹ can thiệp hay chẳng nếu Trung cộng tấn công các đảo Kim môn và Mã tổ ?

Ngoại trưởng Đơn Lốt chỉ trả lời vắng : « Chỉ có tổng thống Ay xen bao quyền định về việc ấy ».

Trả lời một câu hỏi khác, ngoại trưởng Mỹ Đơn Lốt đã trả về Hoa nước Mỹ không có nghĩa là sau phái tuần binh ở khu vực eo biển Đài loan, ngoại trừ « những nghĩa vụ mà ai cũng đã biết ».

Nhưng, ngoại trưởng Mỹ không các định đó là những nghĩa vụ nào.

Tổng Thống Mỹ đi nghỉ mát

NEW PORT (USIS) — Tổng thống đang nghỉ mát ở New Port Tổng Thống Ay Sen Hao đã nhận được những bản tường trình về tình hình Viễn Đông, sau đây Trung Cộng vẫn tiếp tục phát bắn những bom đáo ở miền duyên hải.

Ông James Hagerty, trưởng phòng báo chí Tòa Bạch Cung cho biết rằng hôm 1-9, ông Andrew J. Goodpasterna, nhân viên tổng thống phủ, đã đưa tình hình diễn biến tại vùng tình hình Viễn Đông cùng tổng thống Ay sen hao.

Ông Hagerty cho biết tiếp rằng bản tường trình trên đề cập tới « tình hình ở Viễn Đông » nhưng không nghiên cứu kỹ lưỡng về tình hình đó.

Tổng thống Ay sen hao sẽ hoãn những ngày nghỉ mát để trở về Hoa thịnh đốn vào hôm thứ bảy để chủ tọa buổi tiếp tân các vị viện trưởng những đại học đường Anh, Gia Nã đại và Hoa kỳ nhân cuộc Hội nghị thường niên của Hiệp hội các Đại học đường Hoa kỳ. Tổng thống Ay sen Hao sẽ trở về Hoa thịnh Đốn vào chiều hôm thứ bảy.

Ông Brucker Tổng Trưởng Bộ Lực quân Hoa kỳ vừa tuyên bố rằng bản đồ phòng thủ Đông tuyến bổ hàng 2-9 rằng chánh phủ Bắc Kinh không nên « coi thường » những bắt điều văn của tổng thống Ay sen hao và ngoại trưởng Hoa Kỳ về tình hình Viễn Đông. Ông Brucker hiện đang thăm viếng Đài Loan trước khi đi Hương cảng, ông tuyên bố tổng « Cộng sản không nên phá hoại nền hòa bình ở khu vực này ».

Lành tự đăng Đan chủ Mỹ lên tiếng

CHICAGO (AFP).— Cựu tổng thống Mỹ Harry Truman đã tuyên bố hôm thứ ba tại Chicago rằng vì tại Đài Loan nằm ngay phòng tuyến của Mỹ và phải được bảo vệ.

Trong một điều văn đọc tại đại hội Liên hiệp cựu chiến binh Mỹ, cựu Tổng thống Mỹ đã nhấn mạnh rằng chánh phủ Mỹ có bổn phận quyết định lấm thế nào đối phó những tới hạn đọa của Trung Hoa Cộng sản muốn sẩm chiếm Kim môn và Mã tổ cùng các đảo khác trong vùng eo biển Đài loan.

Phe đối lập Phi luật tán phản đối chủ trương trung lập

MA NI (AFP).— Các giới chánh trị ở Phi luật tân bất đồng ý kiến nhau về vấn đề viện trợ quân sự cho Trung Hoa quốc gia.

Cũng lập trường của tổng thống Carlos Garcia thì có thể tóm tắt như sau, ở lẽ Phi luật tân không kỳ biệt với phong thái chung với Trung Hoa quốc gia. Phi luật tân không thể can thiệp về quân sự nếu Trung cộng tấn công những đảo Kim Môn và Mã Tổ mà cả cả các đảo Bành Hồ và Đài Loan nữa.

Về phần ông Villaroel chủ tịch đảng đối lập thì đương nhiên nhấn mạnh về việc Phi luật tân, đứng về phương diện địa lý, nằm chính giữa cuộc tranh chấp và một khác đến Viễn Đông có một trận chiến tranh xảy ra, Minh ước Đông Nam Á (Tổ chức Liên phòng Đông Nam Á) sẽ bắt liên lạc với người ta bắt lăng Mỹ và Phi luật tân là hai nước hội viên của Tổ chức Liên phòng Đông Nam Á.

TIẾP THEO D TRANG 1

phân phối tại Sài gòn — Cho lớn cho mỗi người là 75 lít (độ 4 thùng dầu hoả) một số lượng không đủ dùng.

Việc lập một nhà máy lấy nước sông Đồng Nai là một điều mà nhân nay cũng ao ước để giúp cho dân chúng Sài gòn — Chợ lớn có đủ nước uống cần thiết.

TIẾP THEO E TRANG 1

Hợp chưa đó trò gì ra vội, nhưng chỉ mới cho người đi nói to nói nhỏ ở khắp nơi thôi vậy thôi. Nếu là nước sản xuất nhiều vàng, nước Nga sẽ bán một số vàng khá nhiều, để giả mua vàng, so với đồng đô la của Mỹ, được tăng lên cao hơn trước. Trước những âm mưu ngăn ngừa kỹ của các tay tư bản do Nga sẽ phải đi khắp nơi các chuyên viên kinh tế cao cấp của nước Anh đã nhóm họp với các nhà chuyên môn về " chiến tranh kinh tế " để nghiên cứu xem Nga có sẽ đó ra những hành lợi gì nữa và tìm mọi cách để chống đỡ lại sự phá hoại của bọ.

TIẾP THEO G TRANG 1

trào này sẹp đi, nó được thay thế bằng một kiểu chơi lành mạnh khác : khiêu vũ. Nhưng sau một thời gian, thấy dân nhau đến BAR bị thiên hạ chê bai, nhiều quán phải bỏ bớt, rồi lui vào bí mật : tổ chức những cuộc khiêu vũ gia đình. Giới học sinh trường tư đã chịu ảnh hưởng của phong trào này.

Mỗi phái có một người đứng đầu, hướng dẫn cuộc chơi. P. Đen đại diện cho phái nam, và H. một nữ sinh yêu điệu thục nữ, đại diện cho những cô nàng thích ăn, thích chơi và thích điện bạn là thích hoc.

Cả hai đều nhấn mạnh rằng chắc chắn của các giới ưu biểu tính thế. P. Đen rất xứng đáng là một trang bảo hoa nhà. Cả đã chiếm giải nhất về bơi phương đông : ăn chơi và học rất. Ấy thế mà đã có những bạng người như P. Đen đi thì kỳ sao cũng đỗ. Đỗ Trung học đệ nhất cấp và đệ nhị cấp, cả hai kỳ thi đều chọt lọt. Tại sao học đốt như bu lại có thể đỗ được ? Phải chăng là học tài thi phép ? Hay là đã vay được chuyện, học thuộc lòng được những bài tủ để rồi khi thi cứ việc mở sổ chép ra ? Những sự phòng đoán ấy đều sai hết. Cả đã nhờ người thị hộ Cách thức thị hộ để khiến cho một anh học sinh dốt nát đậu được những bằng cấp ra sao cũ cũ đúp nói đến sau nay.

Còn H. người nữ giới học sinh trường tư thường mệnh danh là H. đáng đến lớp thì đương nhiên cho phù ở đất Sài Thành. Tuy mới có 17, 18 thường vẻ phương diện ăn chơi, H. lịch lãm như 1 con người đã từng từng trải. H. lại cũng còn nổi tiếng là một vũ sinh ăn mặc phân nhất trường Cách phục sức của nàng đúng giữa giữa đầu lâm, đến bởi rằng có một vài nhà mô phạm, trong lúc giảng bài, đã không bao giờ dám nhìn vào người nàng, vì sợ sức quyến rũ của cái thân hình kiều diễm ấy.

Thường thường một tháng bộ tổ chức khiêu vũ gia đình độ 4, 5 lần nếu kể những trường hợp bất thường thì có thể một tháng 7,8 lần không chừng. Địa điểm dùng cho việc giải trí lành mạnh này là một cái bờ biển thơ mộng. P. Đen và H. đã đến giao thiệp để thực trước. Công có khi đo tài ngoại giao khéo lắm, người chủ biết thực có thể cho phép mượn tạm trong nửa buổi, không lấy tiền. Tiền chi phí trong cuộc chơi sẽ do sự đóng góp của các đương sự. Sự đóng góp cũng không có một hạn định rõ rệt. Những học sinh con nhà giàu, để tỏ ra là mình ăn chơi rộng rãi, bao giờ cũng vung phung đóng nhiều hơn các bạn.

Do phong trào nhảy đầm này, giữa nam nữ sinh đã có những vụ tiếp xúc quá thân mật. Công vì thế nhiều mối tình kết cả thơ mộng lẫn không thơ mộng đã diễn ra một cách qua sơm giữa những lứa tuổi hoa niên ấy. Tại nhiều đã có những hậu quả tai hại ảnh hưởng lớn trong công việc học hành.

Đáng lẽ đóng thì giờ nghiên cứu bọc bài, thì bọ đóng " vào việc sáng tác những bài thơ " ướt át ", đâm nước mắt để tặng cho nhau, hoặc gợi đầu những bức thư tình thật kém vơi những lời lẽ hay bướm mà bọ đã « thuồng » ở trong những cuốn tiểu thuyết diễm tình...

(Còn nữa)

MUỐN : dâm tang được tử chôn long trọng, chu đáo.

MUỐN : khỏi bận vì mọi việc sau phép, xin đã, đặt bàng.

Các tang gia nên giao việc dâm biếu cho :

ĐỨC - BẢO

530 Phan-đình-Phùng SAIGON

LỚP ANH VĂN

NGUYỄN-NGỌC-LINH

Gia Lê Văn Duyệt — SAIGON

Hôm nay khai giảng

SƠ ĐẲNG CẤP TỐC và TRUNG-ĐẲNG

Phương pháp mới, dân dị.

Kể từ thứ năm 4 tháng 9 năm 1958

TẠI RẠP **RANG-ĐÔNG**

Tranh điển Hộp Quyền một của phim của Hãng WARNER BROS.

Giết người lấy của (LE TUEUR)

do hai tài tử trứ danh đóng : ERNEST BORGNINE và RANDOLPH SCOTT

— Một phim vô cùng hung hiểm, hồi hộp, vô gây cấn đã đưa đến một chuyện bắt ngờ.

— Các bạn sẽ coi vì coi lại — Phụ đề Việt ngữ.

— Xin đọc coi tuồn sau : *Mình lực con Ai tình* (La flamme pourpre).

Miễn học phí tháng 9 cho 30 người đầu các lớp Anh văn tối

KHAI GIẢNG 7 giờ tối 8-9-58

Lớp Vỡ lòng (đầu 6ème BLEU)

Lớp 5ème Beige (bài dầu)

Giáo sư : Việt-Anh-Mỹ phụ trách.

Phải ghi tên trước ngày khai giảng.

Tại : CAO-THẮNG 3 (cạnh rạp Việt-Long).

MỘT TIN LẠN CHẤN ĐỘNG DƯ LUẬN MIỀN PHÚ - NHUẬN :

MAY 1 THÁNG KHÔNG ĂN LỜI !

ĐẠI HẠ GIÁ CÁC LOẠI HÀNG : 1 quần Dacron **200đ** — Quần Dacron 58 **850đ** — Quần Dacron Tex **160đ** — Quần Dacron moucheté **852đ** và Chemise Popeline D'alsace **126đ**. Kính mời quý khách tìm đến các nhà may danh tiếng sau đây : ***Bảo-Toàn*** 341 - 343 Võ - di - Nguy Phú-Nhuận — Đ.T. 21.184 — ***Nguyễn-Thịnh*** số 181 (128/4) Võ-di-Nguy (kế chợ Phú-Nhuận) — ***Đoàn-thành-Lực*** 317 Võ-di-Nguy Phú Nhuận (kế rạp hát bóng Cẩm Vân Phú Nhuận).

Quan điểm

(Tiếp theo trang 1)

lại kêu thêm đầu óc ăn rất chi tinh ngay lái trước mắt, hoặc cho vay nặng lãi, thành thử diễn kiện tất yếu : « nhưng phương tiện tài chánh đầy đủ », đối với chúng tôi hão như là rất khiêm tốn.

Xét hai điểm trên trong chương trình, cho vay chớ không tăng dự, nhiều nước góp vốn cho vay qua sự trung gian của các tổ chức tài chánh quốc tế, chúng ta không thể nói quốc gia kinh tế bạc tiếu vay tiền phải lì trả gốc trả lãi, vì thế phải thận trọng trong cuộc kinh doanh, hai là nhiều nước góp vốn để tránh được tiếng các nước tư bản mước đang đồng tiền để thao tăng chính trị.

Những cớt vẽ điểm tư nhân ngoại quốc hầu viện tại các quốc gia hàn tiền, « trong tình trạng thu hẹp viện trợ», chúng tôi thấy nhiều trở ngại : Vốn tư nhân ngoại quốc mang sang kinh doanh tại xứ sở chúng tôi nhằm lành vực nào?Nhà nhân chế tạo hàng tiêu thụ cho bản xứ thì tiêu công nghệ và kỹ nghệ sơ sanh nội hoá vẫ bị tế lệt mà những xí nghiệp ngoại quốc cũng không có cơ bành trướng được vì dân chúng tôi lấy tiền dầu mà sắm những thứ hàng đó, vì thế chủ công nghệ và kỹ nghệ sơ, sanh lâm vào tình trạng đi đặt lùi bị thấp nước lợi tức quốc gia xuống một trật nữa. Nếu nhân vào lành vực chế tạo để xuất cảng thì những xí nghiệp tư nhân ấy vẫn tiến đất nước chúng tôi như những " ngoại vật " sinh hoạt trong một hoàn cảnh kinh tế khác biệt hẳn với khung cảnh kinh tế của riêng chúng tôi, nên sẽ gây nhiều nhiễu thuần xã hội.

Muốn khuyến khích vốn ngoại quốc nhập nước chúng tôi, tất hẳn các chánh phủ liên hệ phải xá một phần thuế lợi tức cho số vốn đó và chánh phủ chúng tôi cũng chỉ có thể dành thuế lợi tức của những xí nghiệp đó cho vay nước thuế phải đóng ở chánh quốc, nghĩa là theo một nước tất nhẹ, thêm nữa chánh phủ chúng tôi lại phải để cho lợi tức của những xí nghiệp đó được chuyển qua chánh quốc. Chánh phủ chúng tôi lấy đâu ra ngoại tệ, một khi theo luận cư, viện trợ phải thu hẹp lại ? Nếu cấp vốn ngoại tệ nhằm ngoại quốc sang làm sở ở nước chúng tôi, phục vụ thị trường nước ngoài, mà chúng tôi sẽ phân chia thuế thu đó đâu, chi trong mong được vào một nhân

(1) Industries en amont de l'agriculture.

NGÔN LUẬN

TẠI RẠP **DAI NAM** CÓ MÁY LẠNH

Vì còn nhiều vị chưa kịp xem, chúng tôi hân hạnh trình bày thêm tờ HÔM NAY ĐẾN 8-9-58 :

Elle et Lui

Nàng với Tôi

Deborah KERR — Cary GRANT

Vui tiếng Pháp—Phụ đề chữ Việt

Giờ chiếu mỗi ngày :

Thường trực ban ngày.

Thường lệ buổi tối.

Xin mỗi đón cơ hội đầu tờ ngày thứ ba 9 - 9 - 58, một tuyệt phẩm chọn lọc của Hãng COSUNAM FILMS

LA FLAMME POURPRE

(Mãnh lực Ái-tình)

với tài tử Mỹ Gregory PECK và nữ minh tinh Mifeiqiao WIN MIN THAN thể vai chính.

Phim màu nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt.

BUỔI TỐI

ĐẠI NAM (Th. trực : 12—20g) Chàng và Nàng

RANG ĐÔNG (Th. trực : 13g25—19g10) Chàng và Nàng

KHÁI HOÀN (Th. trực : 12g30—21g) Chàng và Nàng

VIỆT LONG (Th. trực) La rivière des 3 jonques

VĨNH LỢI (Th. trực) Tập Hồ tranh

CASINO (Đa Kao) (Th. trực) Le Roi et Moi

NGUYỄN HUỆ (thường trực) La Tamère des Brigands

LÊ LỢI (thường trực) Napoléon

NAM VIỆT (Th. trực) Prisonniers du Marais

MAJESTIC (Saigon) La rivière des 3 jonques

EDEN (Th. trực : 13g10 — 19g20) Operation Tirpitz

CASINO (Sài gòn) (Th. trực : 12g30 — 20g25) La colline de l'enfer

CATINAT (Thường trực) Brigands de L'Arizona

ĐẠI ĐỒNG (thường trực) Tình sơn quan ải

(Xuất : 15g10, 18g15, 21g15)

OLYMPIC La Colline de l'enfer (Xuất thường 21 giờ)

THANH BÌNH (Thường trực) Ty-vong lành thành Islam

Lớp ANH-VĂN HÀN-THUYỀN

87 Cao - Thắng

LỚP LUYỆN DỊCH, VĂN PHẠM, LUẬN NGÀY 1/9 vì nước nên hoàn đến 5/9 lúc 4g. Học sinh đã ghi tên đến nhập học vào ngày giờ kể trên.

Ngày 15-9 mở thêm lớp Luyện Dịch, Văn Phạm, Luận

G.S. Bình và Bằng phụ trách

HÀN-THUYỀN - 87 - Cao-Thắng

Chuyên dạy các lớp từ Đệ Tứ đến Đệ Tam và Nhị

SINH-NGỮ — TOÁN và KHOA-HỌC

MỞ 12-9

ĐỆ II C — II B — II A (Học sáng và chiều)

ĐỆ III B — III C

Lớp NHỊ A2, NHỊ B2

Đệ Tứ (chiều — Học từ đầu)

Mới khai giảng tại

trường **Tao-Đàn,** 129 Lê-văn-Duyệt

Còn nhận rất ít học sinh

8.9 mở lớp **Tam C**

THAO - NAM - SƠN

Chỗ trị các chứng phong tê bại xuội, tê chân nên thêu hay cả người bán-tê chi không có động dưốc

THAO - NAM - SƠN

Cả tiếng đội trị bịnh : nhức mỏi, đau thắc ngang lưng, đa mình, nhức gân, đau ở khớp xương, tay chơn run hay muốn rút lại, đi đứng khó khăn.

THAO - NAM - SƠN

Đông trị đau ong rốn thận lâm ở nơi, nổi lở, tinh thần hồn lang. Đau bắt kiêm huyết, kinh kỳ trễ sụt sanh ra bế bạnh, Thờ thuốc thích hợp cho ông già bà cả lắc bịnh nhân.

Khắp nhà thuốc ta có bán.